

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

מרדכי ברנס ת.ז. 053334132
בית - רח' לשם 16 מבשרת ציון טל' 02-5332718
דואר - ת.ד. 171 בית זית 90815 נייד 050-9009700
דוא"ל k9@013.net פקס 03-5423554

העותר, בעצמו

נ ג ד

משרד התחבורה
מר אסי סוזאנה – המפקח על התעבורה (רכבי סיור)
באמצעות פרקליטות המדינה מחוז ירושלים
המשיב וגם המפקח

עתירה מנהלית בנושא הסדרת עיסוק

בגין החלטת המפקח לא להאריך תוקף רישיון הסעת סיור לרכב סיור בבעלות
מורה דרך בגין התליית רישיון הנהיגה שלו לתקופה קצובה .

תוכן עניינים ורשימת נספחים בעמוד ????

1. מוגשת בזאת עתירה מנהלית נגד החלטת המפקח לא להאריך תוקף רישיון להסעת סיור ברכב סיור (אשכול) (להלן "רישיון סיור") מצ"ב דוגמה **1/עת**, למורה דרך בעל רכב סיור מצ"ב דוגמה של רישיון רכב סיור **2/עת** בגין התלייה של רישיון נהיגה לתקופה קצובה (הלן "ההחלטה").

עניינה של עתירה זו הינה החלטת המפקח לא להאריך תוקף רישיון סיור לרכב סיור כהגדרתו

בתקנות התעבורה "רכב סיור" – רכב ציבורי המיועד להסיע עד שמונה נוסעים מלבד הנהג ואשר צוין ברישיון הרכב כרכב סיור. וע"פ הגדרתו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסעת סיור, הסעה מיוחדת והשכרת רכב), תשמ"ה-1985 (להלן "הצו"), בבעלות מורה דרך, בגין התליית רישיון הנהיגה לתקופה קצובה, אך גם בגין פסילה או שלילה. וזאת מכיוון שהחלטה פוגעת בזכויות יסוד מוגנות חופש העיסוק, הזכות להתפרנס והקניין באופן לא חוקי ובנוסף:

א. ההחלטה מהווה עונש כפול לא הוגן המנוגד לערכי המדינה, בנוסף לעונש התליית רישיון הנהיגה המפקח מונע ממורה הדרך לפרנס את משפחתו באמצעות הפעלת רכב הסיור ע"י מורה דרך אחר בניגוד למצוות סעיף 186 לחסד"פ.

ב. ההחלטה גורמת לאפליה לא חוקית בהתייחס לאדם שכלל אינו מורה דרך ואין לו רישיון נהיגה למונית אך הוא בעלים של תאגיד, ואז הוא כן יכול להפעיל את רכב הסיור שבבעלותו ע"י מורה דרך אחר ובלבד שיש לו רישיון למונית.

ג. ההחלטה נעשתה ללא כל תכלית ראויה.

ד. ההחלטה מנוגדת לנורמות ולחיקוק בענף ההסעות, ומעידה על חוסר מקצועיות משווע של המפקח! מרבית רכבי ההסעות בישראל מופעלים ע"י נהגים שכירים או באמצעות עוסק או תאגיד ששוכרים את רכב ההסעות מבעל רכב ההסעות וזה כולל גם מוניות שדומות בהפעלתן לרכב סיור.

" רכב אשכול דומה באופן הפעלתו לזה של מוניות מיוחדות" מתוך מכתבו של מר עוזי יצחקי סמנכ"ל תנועה לעותר מתאריך 14/6/2011 מצ"ב עת/???. כמובן שמי שנוהג בפועל ברכב ההסעות חייב לעמוד בכשירות הנדרשת לנהיגה על הרכב אבל זה לא מחייב את בעל הרכב!

מצ"ב עת/??? הסבר וטופס בקשה לקבלת רישיון להפעלת מונית לכלל הציבור עת/???. מתוך אתר משרד התחבורה. כאשר בהסבר, נאמר בפירוש לשם קבלת "מספר ירוק" (רישיון הפעלה / זכות ציבורית למונית) לא נדרש רישיון נהיגה! וראוי כי המפקח יקרא ילמד ויפנים את האמור בו, אשר לכאורה זר למפקח למרות תפקידו! הדרישה בענף ההסעות לרישיון נהיגה הינו ממי שבפועל נוהג ברכב ולא מבעל הרכב. ולכן ההחלטה מנוגדת לנורמות בענף ההסעות. ההחלטה מעידה שהמפקח לא יושב בתוך עמו ואין לו את הידע הניסיון והמקצועיות הנדרש למי שמשמש כמפקח על התעבורה על רכבי הסעות סיור! וראוי היה למפקח שילמד מניסיונו מהידע ומהמקצועיות של המפקח הקודם שנתן החלטה בעניין זה יחד עם כל וועדת רכב אשכול כולל היועמ"ש עוד מיולי 2009 מצ"ב עת/??? (להלן "החלטת המפקח הקודם")!

" ניתן להעביר רכב אשכול בבעלות פרטית ממורה דרך אחד למשנהו לצורך הדרכת תיירים

– ובלבד שהם עומדים בדרישות הקבועות. " סעיף 1. ד. להחלטת המפקח הקודם.

ה. **ההחלטה מנוגדת לסעיף 3.א לצו המחייבת את המפקח לתת רישיון סיור למי שעומד בתנאים הנדרשים ע"פ הצו**, וכמפורט בסעיפים 23 + 30-25 לצו. אין חולק כי אכן נדרש רישיון סיור אבל דרישה זו לא עומדת על בסיס רצונו של המפקח אלא על בסיס התנאים המפורטים בצו. ולכן חובתו של המפקח בהחלטתו לפרט באיזה תנאים בצו מורה הדרך לא עומד:

ו. סעיף 30 לצו "לא ינהג אדם רכב סיור שניתן עליו רישיון להסעת סיור אלא אם כן ביזו רישיון נהיגה תקף לנהיגת מונית והוא מורה דרך שהוסמך על פי דין. " אלה התנאים בצו המתייחסים למי שנוהג ברכב סיור, ולכן יכול כל מורה דרך בעל רישיון נהיגה על מונית לנהוג בכל רכב סיור.

ז. **המפקח התעלם וכלל לא התייחס לסמכות המוקנית לו בסעיף 47 לצו**, " המפקח רשאי לפטור מבקש מהוראות צו זה, כולן או מקצתן, אם בנסיבות העניין ראה כי מן הצדק לעשות כן, ובתנאים שקבע. " והזכות להתפרנס מאמצעי ייצור שרכש אדם במיטב כספו היא זכות יסוד מן הצדק!

ח. ההחלטה, ובהתייחס לרכב סיור בהטבת מס, (במקרה הספציפי מדובר ברכב ללא הטבת מס) מנוגדת לחוזר מנכ"ל משרד התיירות 9/2015 מתוקן (גרסה 5) מתאריך 26/9/2017 נוהל לאישור רכישת ואחזקת רכב אשכול בהטבת מס (להלן "נוהל רכב אשכול") מצ"ב **עת/???**

1) סעיף 3.2 בנוהל רכב אשכול מתיר לכל מורה דרך בעל רישיון למונית לנהוג בכל רכב אשכול.

2) סעיף 4.1.3 "עמידה במכסת ימי עבודה של הנהג/רכב : " מציינת כי מכסת ימי העבודה היא גם על הרכב, ומשמעה כי אפשר להיעזר בשירותיו של מורה דרך אחר.

3) סעיף 5.6.2 " ... בסמכות הוועדה לאשר מתן הטבת מס במקרים חריגים אשר אינם עומדים בתנאי נוהל זה ... כגון – מחלות קשות, תאונות, כורח עליון, מצב אישי .... " והוועדה אכן נתנה פטורים במקרים לא מועטים שהמפקח צריך להיות מעודכן בהם.

ט. **ההחלטה הינה בניגוד להוראות רישיון הסיור** שניתן לרכב ולא לבעל הרכב.

י. **רישיון הסיור מחייב את בעל הרכב להפעיל את הרכב במסגרת המשרד בו הרכב רשום** "לבצע הסעות סיור ברכב סיור במסגרת משרד ההסעות"! מצ"ב דוגמה של רישיון משרד הסעות מסומן **עת/???** ולמורה הדרך אין חופש לא להפעיל את הרכב ע"פ דרישות המשרד בו הרכב רשום! ובחלק "תנאים" לרישיון הסיור נאמר בבירור בסעיף 1 "הנוהג ברכב חייב להיות בעל רישיון נהיגה מסוג מונית / אוטובוס ובעל תעודת מורה דרך מוסמך בתוקף. " ואין כל הגבלה שרק בעל הרכב ינהג את הרכב כפי שטוען המפקח בהחלטתו!

3. **הסעד שמבקש העותר מבית המשפט הנכבד** הינו, להוציא צו על תנאי נגד

המפקח שיבוא וייתן טעם ע"פ תפקידו, ע"פ החוק בכלל ובמיוחד ע"פ סמכותו בסעיף 47 לצו מדוע לא יאשר את הארכת רישיון הסיור לרכב סיור-אשכול בבעלות מורה דרך בגין התלייה / שלילה / פסילה של רישיון הנהיגה שלו לתקופה קצובה.

רקע והשתלשלות האירועים

4. **בתאריך 26 מאי 2020 פנה העותר לרע"ן סיור** ברשות לתחבורה ציבורית בתפקידו כמנהל משרד הסעות סיור, מצ"ב דוגמה רשיון משרד הסעות **עת/???**, העותר הקים ומנהל 42 משרדי הסעות שרשומים בהם כ- 700 כלי רכב סיור ומדברי שהוקמו במסגרות של אגודות שיתופיות, בבקשה לרישיון סיור קבוע עבור רכב סיור שיובא ביבוא אישי ע"י מורה דרך. רע"ן סיור השיבה ב 27/5/2020 " לא ניתן להוציא רישיון הפעלה הנהג בפסילה / שלילה" מצ"ב ההתכתבות בדוא"ל **עת/???**.

5. **בתאריך 27.5.2020 פנה העותר בבקשה לממונה מר אסי סוזאנה** המשמש כמנהל אגף רישוי של הרשות לתחבורה ציבורית וגם כמפקח על התעבורה בנושא רכבי סיור ומדברי והממונה על רע"ן סיור, בבקשה לאישור רישיון הסעת סיור גם לרכב שבעליו בהתליית רישיון נהיגה לתקופה קצובה מצ"ב **עת/???** (להלן "הבקשה הראשונה"). וזאת מהטעם הברור לכל העוסקים בענף ההסעות, כי אי מתן רישיון סיור שיאפשר לנהג אחר להפעיל את הרכב יהווה פגיעה בזכויות יסוד מוגנות של חופש העיסוק וזכות הקניין. העותר גם ציין כי הבקשה הינה בדומה למצב שתאגידים מסחריים מפעילים את רכבי הסיוור שבעלותם באמצעות נהגים אחרים וללא כל הגבלה. דהיינו בעל תאגיד מסחרי שאין לו כלל רישיון נהיגה יכול להפעיל רכבי סיור בבעלותו באמצעות מורה דרך אחר וללא כל מגבלה. ובנוסף ביקש מהמפקח כי במידה וישיב בשלילה על הבקשה " ... אני מבקש לקבל נימוקים וכנדרש ..."

6. **בתאריך 25/6/2020 השיב המפקח לעותר בפעם הראשונה** (להלן "התשובה הראשונה") בדוא"ל כי סעיף 3(א) לצו קובע "לא יסיע ולא יתיר לאחר להסיע הסעת סיור ברכב אלא אם כן נתן לו המפקח רישיון להסעת סיור לגבי הרכב..." ובנוסף:

א. "מכאן שהרכב לגביו ניתן רישיון סיור, מוצמד לאדם מסוים ולכן לא ניתן להעבירו לאחר."

ב. "... פעולה זו היא סוג של "השכרה" שגם היא אסורה שלא בהתאם להוראות הצו."

ג. "לשם הפעלת הרכב לסיור ניתן כמובן להעביר בעלות על הרכב ע"ש המפעיל."

7. התשובה הראשונה מנוגדת לחיקוק והנורמות בענף ההסעות מהסיבות הבאות:

א. בהתייחס לסעיף 7 לעיל ולמרות שהמפקח מצטט היטב את הרישוי של סעיף 3(א) לצו הוא מתעלם מהסיפא של הסעיף המפרט מה הקריטריונים למתן הרישיון "...., לפי פרק ג' או ד' לפי העניין, ובהתאם לתנאיו". **ולכן חובתו של המפקח לפרט מהם התנאים המופרים בצו בעת שרכב סיור מופעל ע"י מורה דרך אחר המחזיק ברישיון נהיגה למונית**. וע"פ כל דין יכול כל מורה דרך אחר בעל רישיון נהיגה למונית לנהוג ברכב! רישיון סיור ניתן לרכב, כתוספת לרישיון הרכב, ולא כחלק מרישיון הנהיגה של בעליו.

ב. בהתייחס לסעיף 7.א. לעיל המפקח טועה: **אין כל איסור להפעיל רכב סיור ע"י אחר!** הרי זו פגיעה חמורה בחופש העיסוק, מדוע בעל רכב הסעות סיור אינו יכול להפעילו באמצעות אחר?! וחובתו של המפקח ע"פ סעיף 4 לחוק חופש העיסוק להסביר מהי התכלית הראויה לפגיעה, ובנוסף :

(1) הפעלת רכב הסעות באמצעות נהג שכיר / עוסק מהווה את הרוב המכריע של רכבי ההסעות בישראל, כולל מונית. ואיסור העברת רכב שיש לו רישיון הסעות סיור לאחר מהווה אפליה אסורה.

(2) **"ניתן להעביר רכב אשכול בבעלות פרטית ממורה דרך אחד למשנהו לצורך הדרכת תיירים – ובלבד שהם עומדים בדרישות הקבועות."** סעיף 1.ד. להחלטת המפקח הקודם ביחד עם כל חברי וועדת רכב אשכול שכללה גם את היועמ"שית עו"ד שרית זוכוביצקי היום שופטת צורף עת/???.

(3) "הנוהג ברכב אשכול חייב שיהיה : בעל רישיון נהיגה תקף ברכב ציבורי. "מורה דרך מוסמך .." סעיף 3.2 לנוהל רכב אשכול. **ואין כל איסור על נהיגה באמצעות מורה דרך אחר.**

דהיינו, מי שנוהג בפועל על רכב הסיור לא חייב להיות בעל הרכב והמפקח טועה בהחלטתו!

ג. בהתייחס לסעיף 7.ב. **רכב ציבורי אינו נכלל בהגדרת "השכרה" על פי הצו!** "רכב סיור" מוגדר כ "רכב ציבורי " ע"פ תקנות התעבורה ו"השכרה" ע"פ סעיף הגדרות בצו כוללת כלי רכב מסוגים אחרים שאינם "רכב ציבורי" " ... אופנוע ..., רכב פרטי, רכב מסחרי ורכב מנועי המיועד למגורים ..." ולכן המפקח טועה ואינו יכול לומר כי מדובר כאן בהשכרה !

ד. המפקח התעלם מהוראות צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין (תיקון מס' 19 והוראת שעה מס' 14) התשע"ו-2015, מוטמע בכללים לפרק 87 "כלי רכב ..." סעיף 1. ג. (3) "מנכ"ל משרד התיירות אישר כי בעל הרכב עומד בתנאים הקבועים בחוזר מנכ"ל משרד התיירות "נוהל לאישור רכישת ואחזקת רכב אשכול בהטבת מס" ..." דהיינו , יבוא רכישת והפעלת רכב אשכול בהטבת מס נמצא בגדרות סמכות של משרד התיירות וע"פ נוהל רכב אשכול ולא של המפקח. **לציין שתיקון צו תעריף המכס ונוהל רכב אשכול הותקנו רק תודות למאמצי העותר** ובעקבות בג"ץ 5973/13 העותר ואח' נ' המשיב ואח', ואח"כ גם מרבית תיקוני נוהל רכב אשכול.

ה. בסעיף 3.2 לנוהל רכב אשכול כנ"ל, נאמר כי **"הנוהג ברכב אשכול חייב שיהיה : בעל רישיון נהיגה תקף ברכב ציבורי. "מורה דרך מוסמך .."** דהיינו, הנוהג ברכב אשכול ע"פ החיקוק אינו חייב להיות בעל הרכב !

ו. ובהתייחס לסעיף 7.ג לעיל "הפתרון" לבעיה שנפלה בחלקו של המפקח - להעביר בעלות על הרכב למורה דרך אחר! זה פתרון כושל המנותק מהמציאות בענף ההסעות בישראל מהסיבות הבאות :

1) המפקח מציע להעביר את הבעלות על הרכב לאדם אחר רק כדי לאפשר להפעילה באמצעות אחר. זו פגיעה בזכות הקניין המוגנת בחוק יסוד חוק כבוד האדם וחירותו שכן המפקח פוגע בזכותו של מורה הדרך לשמור על רכשו ולהחליט מה לעשות עם רכשו.

2) העברת בעלות על כלי רכב "מוסיפה יד" וגורמת לירידת ערך הרכב עד 10% !

3) במקרה הספציפי ומכיוון שמדובר על רכב ביבוא אישי כלל לא ניתן לעשות העברת בעלות!

4) העברת בעלות של רכב ע"י עוסק מחייבת פעולות חשבונאיות כלפי רשות המיסים שגם עולות כסף, וגם יש ספק לגבי חוקיותן בהתייחס לאספקטים הנוגעים לרשות המיסים ובהקשר לדיווחי מע"מ, מס הכנסה, רווחי הון וכ"ו, שכן יש כאן עניין של מייצג שווא לגבי מי בעל הרכב האמיתי, ומי רשאי לדווח על ההכנסות וההוצאות.

ההצעה של המפקח לבצע העברת בעלות כדי לעקוף את הבעיה שנופלת בחיקו, גם היא סוג של עונש כפול אשר גם היא פוגעת בכיסו של מורה הדרך, וגם יכולה "לסבך" אותו עם רשויות המס.

8. **לאור התשובה הראשונה ועוד באותו יום בתאריך 25.6.2020 ביקש העותר מהמפקח לשקול מחדש את החלטתו (להלן "הבקשה השנייה") מצ"ב עת/???** מהסיבות הנ"ל ובנוסף :

א. ביקש מהמפקח לנהוג בהגינות ולהפעיל את סמכותו ע"פ סעיף 47 לצו וכדי למנוע עונש כפול .

ב. ביקש מהמפקח להסביר מהי התכלית הראויה בהחלטתו לפגוע בזכויות מוגנות.

ג. הזכיר למפקח את צו תעריף המכס, ונוהל רכב אשכול המתירים הפעלת רכב סיור – אשכול ע"י אחר.

ד. הזכיר למפקח את הנורמה בענף ההסעות בכלל ומוניות בפרט שבו רוב רכבי ההסעות מופעלים ע"י מי שאינו בעל הרכב.

ה. הזכיר למפקח את החלטת המפקח הקודם המתירה לכל מורה דרך לנהוג בכל רכב סיור.

9. **בתאריך 4.8.2020 השיב המפקח בפעם השנייה מצ"ב עת/???** (להלן "התשובה השנייה") ובטענה שלא מצא את החלטת המפקח הקודם, ותוך שהוא מתעלם מכל הטענות של העותר מצא המפקח מפלט בוועדת רכב אשכול בטענה המנותקת מהמציאות שכן הרכב הספציפי שהעלה את עניינה של העתירה כלל לא נמצא בסמכותה של וועדת רכב אשכול, מכיוון שמדובר ברכב אשכול ששולמו מיסים מלאים, וועדת רכב אשכול מטפלת רק ברכב אשכול שקיבל הטבת מס, ונוהל רכב אשכול מיועד רק לרכב אשכול בהטבת מס!

10. **באותו יום 4.8.2020** פנה העותר למפקח בפעם השלישית תוך ציון כי מדובר בסיום מיצוי הליכים מצ"ב **עת/???** (להלן "**הבקשה השלישית**") וצירף למפקח פעם נוספת את החלטת ועדת רכב אשכול בראשות המפקח הקודם, ונתן בידי המפקח אפשרות להפנות את בקשתו לסמכות ערר הממונה על המפקח ובכך "להציל" את המפקח מחוסר הידע שלו בנושא עליו הוא מופקד, וטען בפניו כמפורט:

א. לוועדת רכב אשכול אין סמכות בנוגע לרכב הסיור הספציפי מכיוון שמדובר על רכב סיור ששולמו עליו כל המיסים ולוועדת רכב אשכול אין כל נגיעה אליו. ועדת רכב אשכול מטפלת רק בהטבת המס. ונוהל רכב אשכול הינו נוהל לאישור רכישת ואחזקת רכב אשכול **בהטבת מס**. עניין המעיד על הנתק החמור של המפקח מהמציאות! ועל ניסיון כושל של המפקח להתחמק מאחריותו.

ב. ועדת רכב אשכול הינה לא חוקית מכיוון שלא התכנסה כמעט 3 שנים, אין לה יו"ר, ונציג מורי הדרך בוועדה אינו חוקי.

הצדדים לעתירה

11. **המשיב** הרגולטור הממונה על מתן רישיונות סיור והפיקוח עליהם.

העותר וזכות העמידה

א. מורה דרך משנת 1994 בעל רכב סיור משנת 1997 ובעל רישיון נהיגה למונית שעשוי להיפגע מהחלטת המפקח בכל עת באופן אישי.

ב. הקים את אגודת אשכול ומשמש כיו"ר האגודה מיום הקמתה בשנת 2009. כיום באגודה רשומים מעל אלף חברים. אגודת אשכול משמשת כגורם מייצג של בעלי רכב אשכול ורכב מדברי מול עוולות המשיב ואחרים.

ג. רק בזכות מאמציו של העותר תוקן צו תעריף המכס הנ"ל, הותקן ועודכן נוהל רכב אשכול בעיקר בזכות עתירה לבג"ץ 5973/13. ובנוסף טיפל בעוולות רבות של המשיב בעיקר תודות לעזרת מערכת בתי המשפט מצ"ב **עת/????** רשימת נושאים שטיפל בהם העותר.

ד. הקים 42 משרדי הסעות במסגרת אגודות שיתופיות למרות התנגדותו של המשיב, שהכפיף בעבר את מורי דרך לתאגידים מסחריים שלא רק שעשקו אותם באלפי שקלים בשנה עבור הזכות להירשם אצלם, אלא גם התחרו איתם על פרנסתם.

ה. מנהל את 42 משרדי הסעות הנ"ל, שבהם רשומים כ- 700 כלי רכב סיור ומדברי בבעלות פרטית של עוסקים – עצמאים קטנים, כולל הרכב הנדון בעתירה, ומטפל באופן אישי בהסדרת רישיונות סיור / הסעה שלהם מול המפקח.

הטיעונים לעתירה

13. הניסיון הנואל של המפקח להטיל את האחריות לבקשת העותר על ועדת רכב אשכול בתשובתו השנייה, וועדה שכלל אין לה סמכות בעניין, מכיוון שמדובר על רכב סיור ששולמו מיסים מלאים מצ"ב אישור רישום רכב סיור במיסים מלאים **עת/???**, וועדה שלא התכנסה מזה כ- 3 שנים, וועדה שאין לה יו"ר ושהרכבה אינה חוקי, והצעתו של המפקח לעשות העברת בעלות על רכב שלא נין לבצע העברת בעלות מכיוון שמקורו ביבוא אישי, מעידים על כשל מקצועי משווע של המפקח ועל הנתק החמור שיש לו מהמציאות, החיקוק ומתחום סמכותו.
14. ההחלטה פוגעת בזכויות יסוד מוגנות חופש העיסוק והקניין .
15. ההחלטה מהווה עונש כפול לא הוגן המנוגד לערכי המדינה, כאשר בנוסף לעונש התליית רישיון הנהיגה, המפקח פוגע בזכותו של מורה הדרך לפרנס את משפחתו באמצעות הפעלת רכב הסיור שבבעלותו באמצעות מורה דרך אחר ובניגוד למצוות סעיף 186 לחסד"פ.
16. ההחלטה גורמת לאפליה לא חוקית בהתייחס לאדם שכלל אינו מורה דרך וכלל אין לו רישיון נהיגה למונית אך הוא בעלים של רכב סיור באמצעות תאגיד, ואז הוא כן יכול להפעיל את רכב הסיור שבבעלותו באמצעות מורה דרך אחר שיש לו רישיון נהיגה למונית.
17. ההחלטה נעשתה ללא כל תכלית .
18. ההחלטה מנוגדת לנורמות בענף ההסעות בכלל ובמוניות בפרט שדומה בהפעלתו לרכב סיור. ענף ההסעות מבוסס על נהגים שכירים, ובלבד שעומדים בתנאי הכשירות הנדרשים לנהיגת רכב ההסעות, ובמקרה של הסעת סיור נדרש כי הנהג ברכב הסיור יהיה מורה דרך בעל רישיון נהיגה למונית. במונית, בעל המונית כלל לא נדרש לרישיון נהיגה על מונית או רישיון נהיגה בכלל. הדרישה בענף ההסעות לנהיגה ברכב ההסעות מתייחסת למי שבפעול נהג ומפעיל את הרכב ולא לבעלים של הרכב.
19. ההחלטה מנוגדת לסעיף 30 לצו "לא ינהג אדם רכב סיור שניתן עליו רישיון להסעת סיור אלא אם כן בידו רישיון נהיגה תקף לנהיגת מונית והוא מורה דרך שהוסמך על פי דין."
20. המפקח התעלם וכלל לא התייחס לסמכות המוקנית לו בסעיף 47 לצו, סמכות המתירה לו לפטור מבקש מהוראות צו זה, ולאור העובדה שמדובר בעניין ארעי המיועד לתקופה קצובה ולצורך פרנסה.
21. ההחלטה, ובהתייחס לרכב סיור בהטבת מס, מנוגדת לסעיפים 3.2 ו 4.1.3 לנוהל רכב אשכול המתירים למורה דרך אחר לנהוג ברכב ולא רק למורה הדרך שהינו בעל הרכב.

22. החלטה הינה גם בניגוד לתנאי רישיון הסיור שניתן על שם המשרד ולא על שם בעל הרכב, ומחייב את בעל הרכב לפעול במסגרת המשרד "לבצע הסעות סיור ברכב סיור במסגרת משרד ההסעות" !

סיכום

23. אין כל ספק כי ע"פ החיקוק הקיים ניתן להפעיל רכב סיור באמצעות מורה דרך אחר, וזאת גם ע"פ החלטת המפקח הקודם צורף עת/???

24. חובתו של המפקח לפעול ע"פ סמכותו בסעיף 47 לצו ולתת פטור מן הצדק, והוא אינו יכול להתחמק מן הצדק בטענות סרק שאין להן כל אחיזה במציאות.

25. הסעד המבוקש מבית המשפט הנכבד - לאור האמור לעיל, ע"פ החוק,

ההגיונות, הצדק וערכי המדינה מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי נגד המפקח שיבוא וייתן טעם מדוע לא יפעל ע"פ הנורמות בענף ההסעות, ע"פ החוק בכלל וע"פ סמכותו בסעיף 47 לצו ויאשר את הארכת רישיון הסיור לרכב סיור-אשכול בבעלות מורה דרך שרישיון הנהיגה שלו הותלה / נפסל / נשלל לתקופה קצובה וכדי לאפשר למורה הדרך להתפרנס מרכב הסיור שבבעלותו באמצעות מורה דרך אחר וזאת גם כפי שהותר בהחלטת המפקח הקודם.

ולראיה באתי על החתום,

מרדכי ברנס, העותר

היום, 6/9/2020

תוכן עניינים עמ' 19

1-2	1. העתירה
2	2. הסעד המבוקש
2	3. סמכותו / של בית המשפט
3-8	4. רקע
8-10	5. הצדדים לעתירה
10-13	6. השתלשלות האירועים
13-17	7. הטיעונים לעתירה
18	8. סיכום
19	9. תוכן עניינים + רשימת נספחים

רשימת נספחים עמ' 19

עמודים

20	1. עת' 5/2020
21-22	2. עת' החלטת